

Patriotismul revoluționar în acțiune

Această stagiune teatrală, 1983—1984, trebuie să fie mai vie, mai interesantă, mai plină de realizări ca oricare alta. O stagiune fierbinte, dăruită semnificativ ideilor revoluționare, imagine a conștiinței societății noastre. Un stil de muncă incitant, tinăr, îndrăzneț trebuie să pună în lumină, în valoare așadar, pe toate scenele țării, forțe actoricești, regizorale și desigur dramaturgice care să se manifeste la reala lor altitudine, la reala lor profunzime. Acest nou clan, această nouă perspectivă, această sănătoasă și binefăcătoare investigare a izvoarelor artistice, și, înainte de orice, a realismului în artă, trebuie să fie rezultatul asimilărilor creatoare pe care le determină încă de pe acum cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu rostită la Consfătuirea de lucru pe problemele muncii organizatorice și politico-educative din 2—3 august.

Începutul stagiunii nu mai înseamnă deci, în acest an, o simplă perioadă de regrupare a forțelor din teatre. Ideea dominantă a cuvântării de la Mangalia — necesitatea unui permanent spirit revoluționar, militant — va așeza mai temeinic, pe coordonatele firești, creația literară, artistică, teatrală. Viața a demonstrat că deși teatrul nostru a obținut importante rezultate în lupta pentru edificarea omului nou, a ziditorului societății socialiste multilateral dezvoltate, acestea puteau fi mai substanțiale, procesele de plămădire a conștiinței înaintate, mai ample, dacă în rindul celor ce muncesc în cultură, în domeniul creației artistice, nu și-ar fi făcut loc — și nu numai pe ici pe colo — automulțumirea și, prin scăderea spiritului de exigență, o anume rutină în prospectarea orizonturilor prefigurate de documentele de partid.

Artiștii din teritoriul complex al teatrului și-au însușit importanta idee a tovarășului Nicolae Ceaușescu, rostită răspicat la Mangalia, că lupta revoluționară nu s-a încheiat odată cu abolirea exploatării omului de către om, cu lichidarea definitivă a claselor exploatare. Lupta revoluționară continuă, este firesc să continue în noile condiții istorice. Noua etapă pe care o parcurge poporul nostru, cea a edificării societății socialiste, care se dezvoltă armonios în toate compartimentele, solicită și mai pregnant energia spiritului revoluționar. Victoriile socialismului și înaintarea spre comunism nu pot fi concepute în afara unei activități militante permanente.

Continuând tradiția militantismului în artă, militantismul revoluționar comunist pretinde și oferă, în același timp, creatorilor și spectatorilor, cote superioare ale bucuriei estetice. Premisa esențială, care trebuie să dinamizeze stagiunea curentă, încă de la primul act, în drumul spre viitoarele premiere, este, desigur, **întocmirea repertoriilor**.

O grijă sporită a dominat ca atare preocupările teatrelor : acordarea priorității cuceritei unui repertoriu național, militant, consacrat soluționării problemei de fond a întregii culturi — educarea comunistă a maselor, un repertoriu care să nu însemne capitulare în fața nici unei mode, nici unei tendințe spre unilateralitate, ci, dimpotrivă, îmbrățișând stiluri și modalități diverse, să promoveze eroi exponențiali, modele umane, asigurându-se spectatorului posibilitatea de a lua

cunoștință de totalitate dimensiunilor culturii clasice și contemporane românești. Bineînțeles, teatrele au în față și calendarul marilor sărbători pe care poporul nostru le va celebra în această perioadă. Astfel, din înalta carte a istoriei noastre naționale, se vor desprinde, în decembrie, 65 de ani de la făurirea statului național unitar român, act a cărui înfăptuire a însemnat, așa cum spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, „o cerință vitală a dezvoltării poporului nostru”. Tricolorul românesc a fluturat deasupra tuturor românilor atunci, în 1918, pentru prima dată, simbolizând împlinirea completă a unui vis străvechi: reunirea tuturor provinciilor românești despărțite de vitregiile soartei. „Realizarea statului național unitar — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — este rezultatul unui lung proces istoric... expresia unei necesități logice. Actul unirii nu este o întâmplare, rezultatul unor momente conjuncturale, ci rodul luptei maselor largi populare, hotărârile să facă totul pentru a se uni într-un stat unitar, conștiente că numai în acest fel își puteau deschide calea spre progres, spre afirmarea, cu drepturi egale, în rindul celorlalte popoare și națiuni ale lumii”.

A intrat între datinile sărbătorești ale națiunii noastre — ca una dintre cele mai strălucite zile ale neamului — ziua de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu. În conștiința fiecărui cetățean al patriei noastre, a multor milioane de oameni cinstiți și lucizi din lumea întreagă, activitatea teoretică și practică a secretarului general al partidului nostru, personalitatea sa de eminent militant revoluționar, perspicacitatea și profunzimea gândirii, capacitatea extraordinară de a organiza și însuflă masele în slujba unor idealuri înălțătoare, inepuizabila energie și putere de muncă, consecvența în înfăptuirea hotărârilor stabilite, înalta răspundere față de prezentul și viitorul țării, s-au impus ca un sigiliu al spiritualității românești și al spiritului revoluționar în acțiune.

Ianuarie este și luna în care aniversăm ziua de naștere a tovarășei Elena Ceaușescu, incercata luptătoare comunistă aflată azi în fruntea savanților țării, important om de stat, în care poporul nostru a investit o nedeșmințită dragoste și o adâncă încredere.

Ianuarie este luna în care vom comemora 125 de ani de la Unirea Principatelor — primul pas important către Unirea cea Mare, eveniment care va prilejui oamenilor de teatru aducerea pe scenă a unor importante texte clasice și contemporane.

Se adaugă, cu nestinse ecouri în memoria noastră, bicentenarul răscoalei țărănești conduse de Horia, Cloșca și Crișan, moment definitoriu al luptei pentru dreptate socială și libertate națională, Horia fiind denumit, chiar în epocă, „regele Daciei”, al acelei Dacii care este vatra însăși a neamului nostru întreg.

Stagiunea teatrală se va încheia acordind un spațiu important jubileului celor 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională antifascistă și anti-imperialistă de la 23 August 1944, cea mai mare sărbătoare a poporului român. Și pînă acum, memorabila revoluție din august a inspirat creația a numeroși dramaturgi și realizatori de spectacole. Nu ne îndoiim că, de la cota a patru decenii de revoluție și construcție socialiste, evenimentul va fi celebrat cu un plus de cunoaștere, de aprofundare a tuturor semnificațiilor sale, în lumina științei istorice moderne, al cărei fundament este materialismul dialectic, concepția partidului nostru, a secretarului general, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Instituțiile de spectacol se consideră de pe acum angajate în acțiunile care vor omagia aceste importante sărbători ale națiunii. Și, aceasta, simultan cu manifestările artistice consacrate păcii și dezvoltării, sub semnul generoaselor inițiative ale președintelui Nicolae Ceaușescu, în spiritul adunării reprezentanților organizațiilor componente ale Frontului Democrației și Unității Socialiste consacrate luptei pentru oprirea cursei înarmărilor, al Apelului pentru dezarmare și pace elaborat cu această ocazie, Apel în care se dă o înaltă apreciere activității neobosite, inițiativelor și acțiunilor întreprinse pe plan internațional de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în vederea intensificării luptei popoarelor pentru realizarea unui climat trainic de destindere, înțelegere și largă colaborare între toate națiunile lumii.

„T”